

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Zbigniew
Nazwisko: Simoniuk
Miejsce urodzenia: Sułów
Data urodzenia: 13-02-1949
Imię ojca: Józef
Imię matki: Klementyna
Znany/a też jako: Zbigniew Simoniuk
urodzony/a 13- 02-1942

Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Sprawa Obiektowa (SO) krypt. „Porozumienie” (nr rej. SU-2252) prowadzona w okresie 13.11.1980 - 17.07.1983 przez Wydz. III "A"/ Wydz. V KW MO Suwałki. Założona w celu operacyjnej kontroli MKZ NSZZ „Solidarność” w Giżycku. W materiałach zachowała się informacja o przebiegu obrad Krajowej Komisji Porozumiewawczej z 23.04.1981, podczas których omawiana była sprawa Z. Simoniuka oraz jego wyjaśnienia na temat porwania 13.04.1981.	IPN Bi 01/40/1 (40/IV).	
Sprawa Obiektowa (SO) krypt. "Pajęczyna" (nr rej. LE-4944) prowadzona w okresie 16.12.1980 - 16.09.1989 przez Wydz. III "A"/ Wydz. V KW MO/WUSW w Lesznie. Założona w celu operacyjnej kontroli MKZ NSZZ "Solidarność" w Lesznie przekształconego w Zarząd Regionu. Z. Simoniuk występuje w dokumencie MSW z marca 1981: "Bezzasadne ataki niektórych ogniw i członków NSZZ >Solidarność< na organa resortu spraw wewnętrznych". W jednym z załączników w/w dokumentu opisano sprawę pobicia i podpalenia Z. Simoniuka przez funkcjonariuszy MO w Białymstoku.	IPN Po 0034/30 (49/IV).	

Sprawa Operacyjnego Sprawdzenia (SOS) krypt. "Trapez" (nr rej. BK-26943) prowadzona w okresie 10.03.1981 - 25.03.1982 przez Wyd. III "A"/ Wyd. V KW MO w Białymstoku. Założona w wyniku zorganizowania przez Komisję Zakładową NSZZ "Solidarność" w lutym 1981 zebrania w świetlicy Fabryki Przyrządów i Uchwytów „PONAR-BIAL” w Białymstoku, na którym to Z. Simoniuk zrelacjonował przebieg zdarzenia z 22.01.1981, tj. uprowadzenia i podpalenia przez funkcjonariuszy MO. Zachowanie Z. Simoniuka uznane zostało za prowokację, wobec czego głównym celem sprawy było ustalenie IPN Bi 012/372 (2497/II). szczegółów zdarzenia, aby podważyć wersję Z. Simoniuka oraz kontrola jego zachowania. Ustalono, że Z. Simoniuk wchodził w skład Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania. Zatrzymany przez patrol milicyjny 17.09.1981 podczas malowania „wrogich haseł” na przystanku MPK; w konsekwencji ukarany grzywną i podaniem do publicznej wiadomości na łamach „Gazety Współczesnej”. Pomimo szykan i wezwań na rozmowę do KW MO w Białymstoku, odmówił podpisania oświadczenia o zaniechaniu „wrogiej działalności”.

Akta prokuratorskie. Prokuratura Wojewódzka w Białymstoku wszczęła 08.09.1981 śledztwo przeciwko Z. Simoniukowi, któremu postawiono zarzuty, iż „w dniach: 17, 22.04.1981 oraz 9, 15.06.1981 przed wiceprok. Prok. Woj. w Białymstoku składał fałszywe zeznania, mające stanowić dowód pozbawienia go wolności i stosowania szczególnego udręczenia, podczas gdy podane fakty nie miały miejsca”. Zeznania dotyczyły zaginięcia Z. Simoniuka z 13 na 14.04.1981. Wg jego relacji został porwany, torturowany, następnie upojony alkoholem i wyrzucony niedaleko domu. Śledztwo zawieszono 18.12.1981 z powodu internowania. Podjęto zawieszone śledztwo 21.12.1981 oraz wydano postanowienie o tymczasowym aresztowaniu. Dn. 12.08.1982 uzupełniono zarzuty stawiane wobec Z. Simoniuka na skutek podejmowania ucieczek ze szpitali przez ww. Śledztwo zakończono sporządzeniem 18.08.1982 aktu oskarżenia. IPN Bi 3/159 (II Ds. 48/81, II Ds. 25/81).

Akta internowania. Internowany na podstawie decyzji nr 67 Komendanta Wojewódzkiego MO w Białymstoku, ponieważ „mógłby podjąć aktywne działania skierowane przeciwko władzy i porządkowi prawnemu” i osadzony w Areszcie Śledczym w Białymstoku. Na podstawie decyzji Komendanta Wojewódzkiego MO w Białymstoku, 21.12.1981 uchylono internowanie z uwagi na zastosowanie przez Prokuratora Wojewódzkiego w Białymstoku tymczasowego aresztu wobec Z. Simoniuka. IPN Bi 07/255 (644/III).

Akta internowanego i tymczasowo-aresztowanego. Zbigniew Simoniuk został 14.12.1981 doprowadzony do Aresztu Śledczego w Białymstoku na podstawie decyzji o internowaniu. Zwolniony z internowania 21.12.1981; na skutek zastosowania tymczasowego aresztu nadal przebywał w Areszcie Śledczym w Białymstoku. W trakcie pobytu w areszcie Z. Simoniuk został poddany obserwacjom psychiatrycznym. Przetransportowany 17.03.1982 do Kliniki Psychiatrii Sądowej w Pruszkowie, skąd uciekł. Ponownie doprowadzony do Aresztu Śledczego w Białymstoku 15.05.1982. Dn. 08.01.1983 został znaleziony martwy w celi. IPN Bi 495/6

Akta prokuratorskie. Śledztwo Prokuratury Wojewódzkiej w Białymstoku wszczęte na skutek zawiadomienia złożonego przez Z. Simoniuka 23.01.1981 o jego pobiciu i podpaleniu w nocy z 22 na 23.01.1981 w Białymstoku. Wg komunikatu NSZZ „Solidarność” w Białymstoku z 27.01.1981 owe zajście miało miejsce po wyjściu Z. Simoniuka z pracy w Fabryce Przyrządów i Uchwytów w Białymstoku: „Z. Simoniuk został zatrzymany na ulicy przez 2 funkcjonariuszy MO, którzy po wylegitymowaniu zabrali mu egzemplarz biuletynu MKZ i notatki związane, odmawiając zwrotu. Po bezowocnej interwencji u dyżurnego sierżanta w Komendzie Wojewódzkiej podczas powrotu do domu został napadnięty, pobity do nieprzytomności, zaciągnięty na teren ogrodzony, oblany benzyną i podpalony”. Śledztwo zostało umorzone 30.09.1982 z powodu braku dostatecznych dowodów popełnienia przestępstwa.

IPN Bi 258/107-109 (II Ds. 8/81, II Ds. 22/82, 24/93/1).

Akta prokuratorskie w sprawie zgonu Zbigniewa Simoniuka w Areszcie Śledczym w Białymstoku 08.01.1983. W materiałach znajdują się między innymi: akta podręczne śledztwa Prokuratora Wojewódzkiego w Białymstoku w sprawie samobójstwa w celi skazanego Z. Simoniuka, wszczętego 10.01.1983, a następnie umorzonego 16.03.1983 - „wobec niedopatrzenia się w zaistniałym zdarzeniu cech przestępstwa”, ponadto akta internowanego i tymczasowo-aresztowanego oraz wyjaśnienia funkcjonariuszy działu ochrony Aresztu Śledczego w Białymstoku pełniących służbę 08.01.1983. Badając akta sprawy w 1991 roku Nadzwyczajna Komisja Sejmowa do Zbadania Działalności MSW stwierdziła, że postępowanie dot. śmierci Z. Simoniuka nie zostało przeprowadzone dogłębnie. Stąd postanowieniem Prokuratury Wojewódzkiej w Białymstoku z 22.09.1991 podjęto umorzone postępowanie. Postanowieniem z 30.06.1992 umorzono śledztwo wobec braku dostatecznych dowodów popełnienia przestępstwa.

IPN Bi 495/1-8 (II Ds. 3/83, I Ds. 44/91), IPN BU 2262/4/2.